

968

Besluit van 21 december 1994, houdende wijziging van het Algemeen militair ambtenarenreglement en enige andere besluiten in het kader van de invoering van een ziektekostenverzekering voor militairen

Wij Beatrix, bij de gratie Gods, Koningin der Nederlanden, Prinses van Oranje-Nassau, enz. enz. enz.

Op de voordracht van de Staatssecretaris van Defensie, gedaan mede namens Onze minister van Binnenlandse Zaken van 27 september 1994, nr. PAV 7315/94022572;

Gelet op artikel 12 van de Militaire ambtenarenwet 1931 en de artikelen 1a, eerste lid, onderdeel d, van de Wet nationale ombudsman en artikel 1a, onderdeel d, van de Wet openbaarheid van bestuur;

De Raad van State gehoord (advies van 9 december 1994, nr. W07.94.0599);

Gezien het nader rapport van de Staatssecretaris van Defensie, uitgebracht mede namens Onze minister van Binnenlandse Zaken van 19 december 1994, nr. PAV 7315/94028815;

Hebben goedgevonden en verstaan:

ARTIKEL I

Het Algemeen militair ambtenarenreglement¹ wordt gewijzigd als volgt:

A

Artikel 58 komt te luiden:

Artikel 58. Vergoeding voor extra beslaglegging

1. Ter zake van extra beslaglegging heeft de militair aanspraak op een maandelijks toelage, bestaande uit een bij ministeriële regeling vast te stellen percentage van de voor hem geldende bezoldiging per maand.

2. Aan de militair kan voorts naar bij ministeriële regeling te stellen regelen en voorwaarden worden toegekend:

a. een toelage voor het volgens een rooster regelmatig of vrij regelmatig verrichten van werkzaamheden of diensten op ongebruikelijke tijdstippen of;

b. een vergoeding over de tijd gedurende welke op hem een verplichting rust als bedoeld in artikel 57 of;

c. een vergoeding voor de overschrijding van de maximale arbeidsduur als bedoeld in artikel 55, vierde lid of;

d. een vergoeding voor varen of oefenen, met een duur van ten minste een etmaal of;

e. een vergoeding voor het verrichten van diensten, of werkzaamheden, of varen of oefenen, op een dag als bedoeld in artikel 56, eerste, tweede en derde lid.

B

Artikel 90 komt te luiden:

Artikel 90. Begripsbepalingen

1. Voor de toepassing van dit hoofdstuk wordt onder militair in werkelijke dienst mede verstaan de militair aan wie buitengewoon verlof van lange duur met behoud van militaire inkomsten is verleend.

2. Voor de toepassing van dit hoofdstuk wordt onder gezinslid verstaan:

a. de echtgenoot of echtgenote van de militair, die niet van tafel en bed is gescheiden, alsmede de levenspartner met wie de militair die niet is gehuwd, samenwoont en – met het oogmerk duurzaam samen te leven – een gemeenschappelijke huishouding voert op basis van een notarieel verleden samenlevingscontract, bevattende de wederzijdse rechten en verplichtingen ter zake van die samenleving en gemeenschappelijke huishouding;

b. de tot het gezin van de militair behorende kinderen die de leeftijd van 21 jaar nog niet hebben bereikt.

C

Na artikel 90 worden twee nieuwe artikelen ingevoegd, genummerd 90a en 90b, luidende:

Artikel 90a. Ziektekostenverzekering

1. De militair in werkelijke dienst is verzekerd voor geneeskundige verzorging aan de militair verleend door of vanwege de voor hem aangewezen militair geneeskundige dienst.

2. Bij ministeriële regeling wordt de omvang van de geneeskundige zorg vastgesteld.

3. Bij ministeriële regeling wordt de in verband met de verzekering verschuldigde premie vastgesteld overeenkomstig een daartoe strekkend voorstel van de in artikel 90b bedoelde rechtspersoon. De premie wordt ingehouden op de bezoldiging van de militair, voor zover door de minister niet in de premie wordt bijgedragen.

4. De militair heeft op grond van de in het eerste lid bedoelde verzekering op zijn verzoek aanspraak op vergoeding van door hem ten behoeve van zijn gezinsleden gemaakte kosten van geneeskundige verzorging bij de in artikel 90b bedoelde rechtspersoon.

5. De minister draagt op bij ministeriële regeling te bepalen wijze bij in de in het derde lid bedoelde premie. De minister kan tevens bijdragen in de door de militair voor zijn gezinsleden verschuldigde wettelijke heffingen ter zake van ziektekostenverzekeringen.

6. Aan de verzekering kunnen geen aanspraken worden ontleend door of ten behoeve van:

a. de militair die niet doorlopend in werkelijke dienst is en die naar verwachting voor een periode van minder dan 100 dagen aaneengesloten in werkelijke dienst zal verblijven en diens gezinsleden;

b. het gezinslid van een in werkelijke dienst verblijvende militair dat uit eigen hoofde aanspraak heeft of geldend had kunnen maken op gehele of

gedeeltelijke tegemoetkoming in de kosten van geneeskundige verzorging.

7. De in het derde lid bedoelde ministeriële regeling vormt geen onderwerp van overleg als bedoeld in artikel 3 van het Besluit georganiseerd overleg sector Defensie.

Artikel 90b. Uitvoering van de ziektekostenverzekering

1. Een door de minister aan te wijzen rechtspersoon is belast met de uitvoering van de in artikel 90a bedoelde verzekering.

2. De voorzitter en de overige leden van het bestuur van de rechtspersoon worden benoemd en ontslagen door de minister.

3. Wijzigingen in de statuten van de rechtspersoon worden ter goedkeuring voorgelegd aan de minister.

4. De vaststelling van de omvang van de in artikel 90a, vierde lid, bedoelde vergoedingen geschiedt door de rechtspersoon en behoeft goedkeuring van de minister.

5. De rechtspersoon verstrekt de minister desgevraagd informatie met betrekking tot de uitvoering van de verzekering, waaronder jaarlijks een jaarrekening die is voorzien van een verklaring als bedoeld in artikel 393, eerste lid van Boek 2 van het Burgerlijk Wetboek.

6. De minister kan de in het eerste lid bedoelde aanwijzing intrekken, wanneer de rechtspersoon tekortschiet in de uitvoering van de verzekering dan wel de verplichtingen genoemd in dit artikel niet nakomt.

D

Artikel 93 komt als volgt te luiden:

Artikel 93. Maatregelen ter bescherming van de gezondheid en gericht op de geschiktheid voor de dienst

1. De geneeskundige verzorging verleend door of vanwege de militair geneeskundige dienst omvat al de maatregelen, voorzieningen en geneeskundige verstrekkingen in het belang van de bescherming, het behoud, het herstel en de bevordering van de gezondheid van de militair alsmede in het belang van het behoud, het herstel en de bevordering van de geschiktheid van de militair voor de dienst.

2. De militair in werkelijke dienst is verplicht de maatregelen in acht te nemen die door de minister worden voorgeschreven ter bescherming van de gezondheid van de militair of die van anderen, zulks onverminderd de wettelijke mogelijkheden ten aanzien van bepaalde maatregelen van die verplichting te worden ontheven.

E

Artikel 104 komt te luiden:

Artikel 104. Ziekte of een gebrek verband houdende met de uitoefening van de dienst

De niet in werkelijke dienst verblijvende militair en de gewezen militair die lijden aan een ziekte of een gebrek, verband houdende met de uitoefening van de dienst, hebben ten aanzien van die ziekte of dat gebrek naar bij ministeriële regeling te stellen regelen en voorwaarden aanspraak op geneeskundige verzorging tot het op grond van artikel 90a, tweede lid vastgestelde maximum.

F

Artikel 105 komt te vervallen.

G

Artikel 111 wordt als volgt gewijzigd:

1. Onder vernummering van het zesde lid tot het derde lid vervallen het tweede, derde, vierde en vijfde lid en wordt een nieuw tweede lid ingevoegd luidende:

2. De niet in werkelijke dienst verblijvende militair en de gewezen militair die in bij ministeriële regeling te bepalen gevallen moeten reizen teneinde te voldoen van een oproep van het bevoegde gezag, dan wel in verband met het verwezenlijken van aanspraken op grond van artikel 104, hebben volgens bij ministeriële regeling te stellen regels en voorwaarden aanspraak op vervoer voor rekening van het Rijk alsmede op een tegemoetkoming in de noodzakelijk gemaakte verblijfkosten, voor zover zij hierop niet uit anderen hoofde aanspraak kunnen doen gelden.

2. Het derde lid (nieuw) komt te luiden:

3. Indien een militair of een gewezen militair, als bedoeld in het tweede lid, naar het oordeel van de functionaris, bij wie hij zich moet vervoegen, niet alleen kan reizen, zijn het eerste en het tweede lid van overeenkomstige toepassing op degene die hem begeleidt.

H

Artikel 112 wordt als volgt gewijzigd:

1. Het eerste lid komt te luiden:

1. De niet in werkelijke dienst verblijvende militair en de gewezen militair die inkomsten derven wegens het voldoen aan een oproep van het bevoegde gezag, danwel in verband met het verwezenlijken van aanspraken op grond van artikel 104, hebben in bij ministeriële regeling te bepalen gevallen aanspraak op een uitkering ter zake van gederfde inkomsten over de tijd die zij als gevolg daarvan noodzakelijk hebben verlet, voorzover zij hierop niet uit anderen hoofde recht kunnen doen gelden.

2. Het derde lid vervalt, onder vernummering van het vierde lid tot het derde lid.

3. Het derde lid komt te luiden:

3. Indien een militair of een gewezen militair, als bedoeld in het eerste lid, naar het oordeel van de functionaris, bij wie hij zich moet vervoegen, niet alleen kan reizen, zijn het eerste en het tweede lid van overeenkomstige toepassing op degene die hem begeleidt.

I

Artikel 113 wordt als volgt gewijzigd:

In het derde lid vervalt de zinsnede: «voor rekening van het Rijk».

Artikel 118 wordt als volgt gewijzigd:

1. Het eerste, tweede en vierde lid vervallen.

2. Het derde lid wordt hernummerd tot eerste lid en komt te luiden:

1. Indien een militair in werkelijke dienst overlijdt en het overlijden verband houdt met de uitoefening van de militaire dienst, wordt aan zijn naaste betrekkingen een tegemoetkoming in de kosten van lijkbezorging verleend naar bij ministeriële regeling te stellen regels en voorwaarden.

3. Het vijfde lid wordt hernummerd tot tweede lid.

4. Het zesde lid wordt hernummerd tot derde lid en komt te luiden:

3. Voor zover de minister niet anders bepaalt is dit artikel niet van toepassing ten aanzien van degenen die zijn overleden terwijl het Koninkrijk zich in feitelijke oorlogsomstandigheden bevindt, of die zijn overleden in de tijd waarin zij waren ingedeeld bij een eenheid of onderdeel van de krijgsmacht, waaraan de bekendmaking bedoeld in artikel 71 van het Wetboek van Militair Strafrecht is gedaan.

ARTIKEL II

Artikel 4, tweede lid, van het Tijdelijk besluit uitstroom bevorderende maatregel Defensie² komt te luiden:

2. Artikel 58, eerste lid en de artikelen 90, 90a en 90b van het Algemeen militair ambtenarenreglement zijn van toepassing op de ontslagen werknemer.

ARTIKEL III

Het Besluit uitvoering Algemene militaire pensioenwet³ wordt als volgt gewijzigd:

In artikel 2, onderdeel II, vervalt het onderdeel a. onder vernummering van onderdeel b. en c. tot onderdeel a. en b.

ARTIKEL IV

Het Aanwijzingsbesluit bestuursorganen Wob en WNo⁴ wordt als volgt gewijzigd:

In onderdeel F wordt het bestaande enig onderdeel genummerd 1 en wordt ingevoegd een nieuw onderdeel 2 luidend:

2. Rechtspersoon als bedoeld in artikel 90b van het Algemeen militair ambtenarenreglement

ARTIKEL V

Dit besluit treedt in werking op 1 januari 1995. Indien het Staatsblad waarin dit besluit wordt geplaatst, wordt uitgegeven na 1 januari 1995, treedt het in werking met ingang van de dag na de datum van uitgifte van het Staatsblad waarin het wordt geplaatst, en werkt het terug tot en met 1 januari 1995.

¹ Stb. 1982, 279, laatstelijk gewijzigd bij besluit van 15 juli 1994, Stb. 643.

² Stb. 1994, 623

³ Stb. 1966, 447, laatstelijk gewijzigd bij besluit van 22 november 1994, Stb. 856.

⁴ Stb. 1993, 535, laatstelijk gewijzigd bij besluit van 7 november 1994, Stb. 809.

Het advies van de Raad van State is openbaar gemaakt door terinzagelegging bij het Ministerie van Defensie

Tevens zal het advies met de daarbij ter inzage gelegde stukken worden opgenomen in het bijvoegsel bij de Nederlandse Staatscourant van 10 januari 1995, nr. 7

Lasten en bevelen dat dit besluit met de daarbij behorende nota van toelichting in het Staatsblad zal worden geplaatst.

's-Gravenhage, 21 december 1994

Beatrix

De Staatssecretaris van Defensie,
J. C. Gmelich Meijling

De Minister van Binnenlandse Zaken,
H. F. Dijkstal

Uitgegeven de *negentwintigste* december 1994

De Minister van Justitie,
W. Sorgdrager

ALGEMEEN

In het tot de inwerkingtreding van dit besluit bestaande systeem van geneeskundige verzorging voor militairen, heeft de militair in werkelijke dienst voor zichzelf aanspraak op geneeskundige verzorging van rijkswege in natura, verstrekt door of vanwege de militair geneeskundige diensten (MGD). Die geneeskundige verzorging omvat naast de curatieve zorg, ook de preventieve, bedrijfsgeneeskundige en verzekeringsgeneeskundige zorg. Voorts ontvangt de militair in het huidige stelsel een tegemoetkoming in de door hem ten behoeve van zijn gezinsleden gemaakte kosten van geneeskundige verzorging; voor het meerdere sluit hij veelal een aanvullende particuliere ziektekostenverzekering af. De gewezen militair moet ook voor zichzelf een ziektekostenverzekering afsluiten.

Thans bestaat een noodzaak om op korte termijn daarin ingrijpende wijzigingen aan te brengen. De geneeskundige zorg in zijn huidige vorm is namelijk aan te merken als loon, waarvan de fiscale waarde nauwkeurig en per individuele militair moet (kunnen) worden bepaald. Het ministerie van Financiën is er enige jaren geleden mee accoord gegaan, om in een overgangperiode die op uiterlijk 1 januari 1995 afloopt de fiscalisering van de geneeskundige verzorging voorlopig via een afkoopsom af te doen.

Op basis van de Uitvoeringsregeling loonbelasting 1990 moet de waarde van de aanspraak op geneeskundige verzorging echter worden gesteld op de bedragen die bij een derde worden gestort, of, indien geen stortingen worden verricht, zouden moeten worden gestort. In het bestaande systeem is een waardebepaling op basis van bedragen die bij een derde zouden moeten worden gestort, niet mogelijk. Het personeelsbestand aan beroepsmilitairen is op de voor dit punt relevante variabelen te heterogeen (bijvoorbeeld wat betreft leeftijd en geslacht) om een voor iedere militair gelijke waarde te kunnen bepalen. Hetzelfde geldt mutatis mutandis voor zijn gezinsleden. Daar komt nog bij dat gezinsleden in het huidige systeem aanspraak hebben op een van de vorm van zorg afhankelijke procentuele tegemoetkoming in de gemaakte kosten. Het correct toepassen van de genoemde Uitvoeringsregeling loonbelasting 1990 zou derhalve een in praktische zin onmogelijke individuele fiscalisering van de individueel ontvangen tegemoetkoming met zich meebrengen. In het nieuwe stelsel wordt een premie geheven die feitelijk bij een derde wordt gestort en over dat deel van de premie dat de werkgever bijdraagt wordt door de militair loonheffing betaald.

Tevens is gebleken, dat in het bestaande stelsel onvoldoende mogelijkheden bestaan om te kunnen aansluiten bij de ontwikkelingen in het stelsel van gezondheidszorg. Dit stelsel heeft er immers in het verleden toe geleid dat de effecten van bijvoorbeeld het overhevelen van delen van het zorgpakket naar de AWBZ, waarmee ook de militair werd geconfronteerd, voor 100% moesten worden gecompenseerd. Zowel de praktische invulling hiervan, als de budgettaire consequenties die hiervan het gevolg zijn, zijn problematisch gebleken. In een verzekeringsstelsel, waarin de militair premie betaalt, kan hierop beter worden ingespeeld. Daarnaast maakt ook de normalisering van de ambtelijke rechtspositie en het streven naar marktconformiteit beëindiging van het huidige stelsel noodzakelijk. Tenslotte wordt met de invoering van een verzekeringsstelsel de weg geopend naar een betere kostenbeheersing en verhoging van doelmatigheid binnen het systeem van militaire zorgverlening zelf, bijvoorbeeld door middel van een meer gerichte zorginkoop.

Tegen deze achtergrond strekt het besluit er derhalve toe over te gaan op een flexibeler en meer marktconform stelsel van ziektekostenverzekeringen, dat zijn wettelijke grondslag zal krijgen in het Algemeen militair ambtenarenreglement (AMAR). Dit nieuwe stelsel heeft alleen betrekking op de kosten van de normale curatieve zorg; voor de preventieve, bedrijfsgeneeskundige en verzekeringsgeneeskundige zorg brengt het nieuwe stelsel geen wijzigingen met zich.

In dit nieuwe stelsel is de militair in werkelijke dienst verzekerd voor geneeskundige verzorging die hem wordt verleend door of vanwege de voor hem aangewezen militair geneeskundige dienst. Bij ministeriële regeling wordt de in verband met de verzekering verschuldigde premie vastgesteld, overeenkomstig een daartoe strekkend voorstel van de rechtspersoon (de Stichting ziektekostenverzekering krijgsmacht) die op aanwijzing van de Minister van Defensie is belast met de uitvoering van de ziektekostenverzekering. De premie wordt gebaseerd op de totale kosten van de curatieve geneeskundige verzorging van militairen en hun gezinsleden alsmede op de kosten die voortvloeien uit de uitvoering van de verzekering. De extra kosten voor curatieve zorg die het gevolg zijn van operationele inzet, varen, vliegen en oefenen, blijven voor de vaststelling van de premie buiten beschouwing. Weliswaar is het op dit moment nog niet mogelijk deze extra kosten nauwkeurig te bepalen, maar in de praktijk levert dit geen probleem op door kosten van de «normale» curatieve zorg te bepalen aan de hand van ervaringsgegevens van zowel binnen als buiten Defensie en het meerdere aan te merken als niet behorend tot de «normale» curatieve zorg («extra zorg», dan wel preventieve, bedrijfs-geneeskundige of verzekeringsgeneeskundige zorg). De structuur van de premie is afgeleid van die van de Ziekenfondswet. Aan de verzekering ontleent de militair tevens op zijn aanvraag aanspraak op vergoeding van door hem gemaakte kosten van geneeskundige zorg van zijn gezinsleden bij bovengenoemde stichting. De vaststelling van de omvang van deze vergoedingen geschiedt door de stichting en behoeft goedkeuring van de Minister van Defensie. Voor deze premiestructuur is primair gekozen vanwege de mogelijkheden die in dat verband bestaan om de negatieve inkomsteneffecten als gevolg van de invoering binnen een bepaalde bandbreedte te kunnen compenseren.

De hierboven genoemde stichting verricht werkzaamheden die overwegend beheersmatig en uitvoerend van karakter zijn, te weten het doen van voorstellen met betrekking tot de premievaststelling, zorginkoop, verzekerdenregistratie, etc. Het merendeel van de taken wordt overigens door de stichting op contractsbasis uitbesteed aan een ziektekostenverzekeraar.

Met name op het punt van het nemen van beslissingen over declaraties verricht de stichting bestuurlijke werkzaamheden, waarbij is voorzien in administratief-rechtelijke rechtsbescherming.

In dit nieuwe stelsel moet ook een voorziening worden getroffen voor post-actieve militairen en hun gezinsleden, daar de daarvoor voor hen openstaande verzekeringsvormen door de invoering van het nieuwe stelsel in zijnt huidige opzet verdwijnen. Daarom behoort tot de aan de stichting opgedragen taken ook het bieden van de mogelijkheid om een particuliere ziektekostenverzekering af te sluiten voor een aantal categorieën militairen met leeftijdsontslag en hun gezinsleden, alsmede nabestaanden van militairen en wel tegen de thans gebruikelijke condities. Hierbij treedt de stichting voor hen op als intermediair voor deelname aan een collectieve particuliere ziektekostenverzekering die wordt afgesloten met de bovengenoemde ziektekostenverzekeraar.

Het verzekeringsstelsel dat per 1 januari 1995 wordt ingevoerd, moet worden beschouwd als een tussenstap. Dit betekent dat de ziektekostenverzekering van militairen en hun gezinsleden in de nabije toekomst, evenals nu al het geval is voor de groep van postactieve militairen, volledig wordt ondergebracht bij een ziektekostenverzekeraar. Deze laatste stap kan pas worden gezet op het moment dat de om operationele redenen noodzakelijke binding van de militair in werkelijke dienst aan de militair geneeskundige dienst bij wet is geregeld. De Militaire ambtenarenwet zal daartoe moeten worden aangepast.

Gelet op de stapsgewijze ontwikkeling van het verzekeringsstelsel alsmede het overwegend beheersmatige en uitvoerende karakter van de werkzaamheden ter uitvoering van het verzekeringsstelsel is er in deze interimfase voor gekozen de uitvoering op te dragen aan een zelfstandig bestuursorgaan met een privaatrechtelijke organisatievorm, in plaats van de gangbare publiekrechtelijke organisatievorm waarvoor een instellingswet is vereist. Voorzover in de beoogde eindsituatie nog behoefte bestaat aan de stichting zal deze geen openbaar gezag meer uitoefenen. Overigens wordt nog opgemerkt dat voor de oprichting van de stichting gebruik is gemaakt van de in artikel 29 van de Comptabiliteitswet neergelegde mogelijkheid in spoedeisende gevallen de zogeheten «voorhangprocedure» te hanteren. De oprichting kan in dat geval zonder machtigingswet geschieden doch niet eerder dan dat het voornemen daartoe aan de Eerste en Tweede Kamer der Staten-Generaal is bericht en van die zijde niet binnen 14 dagen bezwaar is gemaakt. Met deze aanpak wordt gewaarborgd dat invoering van het stelsel per 1 januari 1995 te realiseren is.

De stichting krijgt zijn wettelijke grondslag in het AMAR. Tegelijkertijd wordt met het oog op een adequate waarborging van de ministeriële verantwoordelijkheid in het AMAR vastgelegd op welke wijze de Minister van Defensie preventief en repressief toezicht houdt op de taakuitvoering door de stichting. Door middel van een afzonderlijk besluit van de minister wordt de stichting aangewezen om de opgedragen taken te vervullen. In geval van taakverwaarlozing kan de aanwijzing door de minister worden ingetrokken. In overeenstemming met de taakopdracht aan de stichting worden de statuten vastgesteld. In het AMAR wordt bepaald, dat wijziging van de statuten, bijvoorbeeld op het punt van de doelstelling, ter goedkeuring aan de minister moet worden voorgelegd. Ook de benoeming en het ontslag van de voorzitter en de overige leden van het stichtingsbestuur behoren tot de bevoegdheid van de minister. In dit verband wordt opgemerkt, dat de helft van het bestuur wordt benoemd op voordracht van de centrales van overheidspersoneel.

Tenslotte wordt in het AMAR vastgelegd, dat de stichting desgevraagd aan de minister informatie moet verschaffen inzake de uitvoering van de verzekering. In ieder geval zal de stichting aan de minister jaarlijks een door een accountantsverklaring goedgekeurde jaarrekening moeten overleggen.

Met inachtneming van het onafhankelijk en zelfstandig functioneren van de stichting heeft de minister langs deze weg voldoende controle-instrumenten om een adequaat toezicht op de uitvoering van de verzekering door de stichting te realiseren. De stichting is primair verantwoordelijk voor de uitvoering van de publiekrechtelijke ziektekostenverzekering voor militairen en hun gezinsleden. De eindverantwoordelijkheid voor de uitvoering van het ziektekostenstelsel blijft daarentegen onverkort liggen bij de Minister van Defensie.

Het nieuwe stelsel is budgettair neutraal voor de Defensiebegroting en legt geen beslag op de algemene middelen. De «nieuwe» kosten in de vorm van de bijdrage van de werkgever in de premie en van de te

introduceren vaste toelage voor extra beslaglegging, waarop hieronder in de artikelsgewijze toelichting nader wordt ingegaan, worden gefinancierd uit de middelen die door het nieuwe stelsel elders binnen de Defensiebegroting kunnen worden vrijgemaakt. Het betreft dan de kosten die op dit moment in de begroting zijn opgenomen voor zorg aan de militair en voor de tegemoetkomingen aan de militair voor de door zijn gezinsleden gemaakte kosten. Hiervoor is reeds aangegeven dat de met het ministerie van Financiën overeengekomen fiscalisering door middel van een afkoopsum met het nieuwe stelsel komt te vervallen. Daarvoor in de plaats gaat de militair loonheffing betalen over de bijdrage van de werkgever in de premie voor de ziektekostenverzekering en over de vaste toelage voor extra beslaglegging. Hieruit vloeien geen budgettaire effecten voort.

Wat betreft de inkomensgevolgen van het nieuwe stelsel wordt opgemerkt dat deze – geabstraheerd van de eerdergenoemde vaste toelage voor extra beslaglegging – als gevolg van de wijze van premieheffing, sterk uiteenlopen. De inkomenseffecten zijn afhankelijk van het inkomen, de gezinssamenstelling en het percentage loonheffing dat op de militair van toepassing is. De vaste toelage voor extra beslaglegging is echter vervolgens op een zodanig niveau vastgesteld, dat aan de met de centrales van overheidspersoneel overeengekomen voorwaarde voor instemming met het nieuwe stelsel op het punt van de inkomenseffecten, kan worden voldaan. Die voorwaarde houdt in, dat geen enkele militair als gevolg van de overgang naar het nieuwe stelsel een groter negatief inkomenseffect dan 1% van het netto salaris zal ondervinden. Dit negatieve effect geldt voor een zeer beperkte groep militairen. Het maximale positieve inkomenseffect als gevolg van het nieuwe stelsel bedraagt ruim 2% van het netto salaris. Ook hiervoor geldt dat een dergelijk effect slechts optreedt voor een zeer kleine groep militairen.

Over de compensatie van de inkomenseffecten en het besluit is met de centrales van overheidspersoneel overeenstemming bereikt in de sectorcommissie Defensie.

De Verzekeringskamer zal toezicht houden op de werkzaamheden die de hiervoor bedoelde particuliere ziektekostenverzekeraar verricht in het kader van de uitvoering van het verzekeringsstelsel. Het zwaartepunt zal daarbij liggen op controle van de uitvoering van de genoemde collectieve particuliere ziektekostenverzekering ten behoeve van de post-actieven en hun gezinsleden. De Algemene Rekenkamer zal met name toezicht houden op een adequate uitvoering van de ziektekostenverzekering voor de militairen en hun gezinsleden.

ARTIKELGEWIJS

ARTIKEL I

Onderdeel A

Artikel 58, eerste lid

Sinds het in 1986 naar aanleiding van de «pakketvergelijking beroepsmilitairen–burgerambtenaren» gesloten accoord over de arbeidsvoorwaarden van de beroepsmilitair, wordt de (op een min of meer fictief percentage van de bezoldiging vastgestelde) meerwaarde die de ziektekostenvoorzieningen voor militairen hebben ten opzichte van de ziektekostenvoorzieningen voor burgerlijke ambtenaren in het arbeidsvoorwaardenpakket van militairen aangemerkt als een vaste

component van de vergoeding voor extra beslaglegging. Omdat dit aspect met het nieuwe stelsel komt te vervallen wordt dan ook ter vervanging per 1-1-1995 een vaste toelage voor extra beslaglegging ingevoerd. Deze zal, naast de variabele vergoedingen voor de feitelijke extra beslaglegging een vaste component vormen van de vergoeding voor extra beslaglegging, die de militair gemiddeld over zijn gehele loopbaan ondervindt.

Artikel 58, tweede lid

In dit artikellid zijn de mogelijkheden opgenomen volgens welke de feitelijke extra beslaglegging wordt vergoed. Anders dan de toelage genoemd in het eerste lid, waarop iedere militair in werkelijke dienst aanspraak heeft, worden de in dit lid genoemde toelagen en vergoedingen dan ook alleen toegekend indien en zolang als de in één (of meer) der onderdelen a tot en met e genoemde vorm van extra beslaglegging ook daadwerkelijk op de militair van toepassing is. Daarbij is het uitgangspunt ten aanzien van het onder c. bepaalde, dat er eerst sprake kan zijn van overschrijding van de arbeidsduur nadat binnen het rooster alle mogelijkheden zijn benut om de arbeidsduur gemeten over de roosterperiode gemiddeld te beperken tot het in artikel 55 genoemde maximum.

Onderdeel C

Artikel 90a, eerste lid

Het hier bepaalde is de kern van het nieuwe stelsel. De militair is verzekerd voor de kosten van de curatieve geneeskundige zorg welke hem wordt verleend door of vanwege de MGD. De verzekering strekt zich derhalve niet uit tot de preventieve, bedrijfsgeneeskundige en verzekeringsgeneeskundige zorg. Slechts de militair die bezoldiging geniet – en dus premie betaalt – wordt voor de verzekering beschouwd als militair in werkelijke dienst; derhalve niet de militair die buitengewoon verlof zonder behoud van bezoldiging geniet of op non-activiteit is gesteld.

Tweede lid

De «verzekeringspolis», het pakket verstrekkingen dat onder de ziektekostenverzekering gedekt is, wordt bij ministeriële regeling vastgesteld. Onder de verzekering vallen ook de kosten van geneeskundige zorg bij operationele inzet, varen of oefenen, zij het dat de extra kosten daarvan volledig ten laste blijven komen van het rijk en derhalve geen invloed hebben op de premiestelling als bedoeld in het derde lid. Premiemutaties kunnen immers slechts voortvloeien uit kostenontwikkelingen, zowel wat de kosten van de zorg zelf betreft, als de kosten van de uitvoering van de verzekering en van de stichting (waarmee bij de vaststelling van de premie tevens rekening is gehouden en die samen ca. f 2,5 miljoen per jaar bedragen).

Derde lid

De structuur van de in het derde lid bedoelde premie is afgeleid van die van de Ziekenfondswet. Zij bestaat uit een inkomensafhankelijk deel en een nominaal gedeelte voor de militair zelf. Voor de door hem aangeelde gezinsleden geldt een nominale premie.

Vierde lid

Aan het feit dat de militair verzekerd is, ontleent hij op zijn aanvraag aanspraak op vergoeding van kosten welke hij maakt ten behoeve van de

geneeskundige verzorging van zijn gezinsleden. De omvang van deze vergoedingen wordt vastgesteld door de stichting, echter na goedkeuring door de Minister van Defensie. Het staat de militair overigens vrij om voor zijn gezinsleden een andere (particuliere) ziektekostenverzekering af te sluiten in welk geval aan de in het eerste lid bedoelde verzekering geen aanspraken kunnen worden ontleend ten behoeve van de gezinsleden.

Zesde lid, onderdeel a

Militairen behorende tot het reserve-personeel alsmede geestelijke verzorgers die niet doorlopend werkzaam zijn hebben slechts aanspraken op grond van de ziektekostenverzekering indien bij het in werkelijke dienst komen vaststaat, dat zij ten minste honderd dagen in werkelijke dienst zullen verblijven. De termijn van 100 dagen voor het ontlenen van aanspraak is gelijk aan die welke voor het reserve-personeel in werkelijke dienst geldt op grond van artikel 1, eerste lid onder o. van het Aanwijzingsbesluit verplicht-verzekerden Ziekenfondswet.

In de gevallen dat bovengenoemden in werkelijke dienst komen maar géén aanspraak ontlenen aan de ziektekostenverzekering, vanwege het feit dat de zeer korte periode waarover door hen premie wordt betaald en, derhalve, het geringe bedrag van de betaalde premie niet in een redelijke relatie staat tot het volledige verzekerde pakket, ontvangen zij overigens wél de facto geneeskundige zorg door of vanwege de MGD. De kosten hiervan blijven voor rekening van defensie.

Zevende lid

Aangezien de premie door de Minister wordt vastgesteld overeenkomstig een daartoe strekkend voorstel van de met de uitvoering belaste rechtspersoon kan de hoogte van de premie geen onderwerp zijn van overleg. Hoewel artikel 3, tweede lid, van het Besluit georganiseerd overleg sector Defensie aan de Minister van Defensie de bevoegdheid toekent om, gehoord de sectorcommissie, te bepalen dat bepaalde aangelegenheden geen onderwerp zullen zijn van overleg verdient het om wetssystematische redenen de voorkeur om dit op te nemen in het samenhangend geheel van de bepalingen van dit besluit. Opgemerkt zij, dat het belang voor de rechtstoestand van het personeel gewaarborgd is door de betrokkenheid van de centrales van overheidspersoneel in het bestuur van de rechtspersoon.

Artikel 90b, eerste lid

De uitvoering van de ziektekostenverzekering wordt door een afzonderlijk besluit van de Minister van Defensie opgedragen aan de genoemde stichting.

Tweede lid

De minister benoemt en ontslaat het bestuur van de rechtspersoon. Dit bestuur is paritair van samenstelling, met een onafhankelijke voorzitter. De helft van de bestuursleden wordt benoemd op voordracht van de centrales van overheidspersoneel.

Onderdeel D

Zoals uiteengezet heeft het nieuwe stelsel alleen betrekking op de kosten van de curatieve zorg en voor de militair zelf voor zo ver die wordt verleend door of vanwege de MGD. Dat wil zeggen dat uitsluitend de kosten van die zorg, waarvan de omvang bij ministeriële regeling is vastgelegd, bij de vaststelling van de aan de verzekering gerelateerde

premie in beschouwing worden genomen. Dat wil uiteraard niet zeggen dat de zorgverlening door of vanwege de MGD zich daartoe beperkt. De MGD biedt zowel curatieve, bedrijfsgeneeskundige als verzekeringsgeneeskundige zorg, die niet alleen is gericht op de bescherming, het behoud, het herstel en de bevordering van de gezondheid, maar ook – en dat is essentieel voor de krijgsmacht – gericht is op de geschiktheid van de militair voor de uitoefening van de krijgsmacht. Het nieuwe eerste lid van artikel 93 is daarom gelijk aan het derde lid van artikel 90, zoals dat luidde vóór in werking treden van dit besluit en geeft een omschrijving van het geheel van geneeskundige zorg, welke door of vanwege de MGD wordt verleend; het nieuwe stelsel van ziektekostenverzekering ziet, zoals vermeld bij artikel 90, alleen op de curatieve zorgverlening. Het tweede lid is gelijk aan het oude artikel 93.

Onderdelen E en F

Gelet op het bepaalde in artikel 90a, vierde lid in samenhang met artikel 90b, vierde lid en het feit dat de omvang van de vergoedingen voor geneeskundige verzorging van gezinsleden van militairen in het nieuwe stelsel in eerste aanleg een verantwoordelijkheid is van de met de uitvoering van het stelsel belaste rechtspersoon bestaat er geen behoefte meer aan de oude artikelen 104 en 105. Deze komen derhalve te vervallen. Van de beschikbare ruimte is gebruik gemaakt om in een nieuw artikel 104 een bepaling op te nemen strekkende tot regeling van de aanspraken van militairen die niet op grond van artikel 90a zijn verzekerd ten aanzien van ziekten of gebreken die verband houden met de uitoefening van de militaire dienst. Zij hebben ten aanzien van die ziekten of gebreken aanspraken op geneeskundige verzorging welke echter niet uitgaan boven die van militairen in werkelijke dienst.

Onderdelen G tot en met J

De in deze onderdelen opgenomen wijzigingen, welke noodzakelijk zijn in het kader van de invoering van het nieuwe stelsel van ziektekostenverzekering, hangen samen met de wijzigingen in het AMAR ten opzichte van het oude artikel 90 en zijn overwegend redactioneel van aard.

ARTIKEL II

Bij gelegenheid van het totstandkomen van de zogenaamde uitstroom bevorderende maatregel in het kader van de reductie-operaties bij defensie is met de centrales van overheidspersoneel overeengekomen dat een gewezen militair op wie een uitstroombevorderende maatregel van toepassing is gedurende de periode waarin hij wachtgeld geniet aanspraak zal behouden op geneeskundige verzorging zoals die geldt voor militairen in werkelijke dienst. Derhalve wordt in het Tijdelijk besluit uitstroom bevorderende maatregel Defensie opgenomen, dat deze gewezen militairen verzekerd blijven als waren zij in werkelijke dienst en bovendien de vaste toelage extra beslaglegging ontvangen, als waren zij in werkelijke dienst. Voor dit laatste aspect zij verwezen naar de toelichting bij artikel 58.

ARTIKEL III

Dit onderdeel strekt tot het verwijderen van de waarde van het zgn. «emolument vrije geneeskundige verzorging», dat immers met de invoering van het nieuwe stelsel van ziektekostenverzekering komt te vervallen, uit de pensioengrondslag.

ARTIKEL IV

Aangezien de rechtspersoon functioneert als zelfstandig bestuursorgaan wordt hij ook opgenomen in het Besluit dat een opsomming geeft van de zelfstandige bestuursorganen in de zin van de Wet openbaar bestuur en de Wet Nationale ombudsman.

De Staatssecretaris van Defensie,
J. C. Gmelich Meijling

De Minister van Binnenlandse Zaken,
H. F. Dijkstal